

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

8. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

25. ÚNORA 2024

Z obsahu:

**Žádný dialog s ďáblem,
důležité je střežit srdce**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci

27. prosince 2023,
Řím, aula Pavla VI.

- strana 2 -

Svatý Roman

Libor Rösner

- strana 4 -

**Mons. Josef Nuzík
jmenován olomouckým
arcibiskupem**

- strana 5 -

**Výklad
o křesťanském postu**

Walter Lang

- strana 6 -

**Pastýřský list českých
a moravských biskupů
k postní době 2024**

- strana 7 -

**Bolestný postní růženec
P. Bernard Sirch OSB**

- strana 8 -

Odpouštět urážky

Timoteo Munari

- strana 9 -

**Eucharistický zázrak
v Middelburgu-Leuvenu**

- strana 11 -

**Heřman Josef (20)
Wilhelm Hünermann**

- strana 12 -

Mons. Josef Nuzík, nově jmenovaný olomoucký arcibiskup (foto © František Ingr, Člověk a Víra)

Žádný dialog s ďáblem, důležité je střežit srdce

Katecheze papeže Františka při generální audienci 27. prosince 2023, Řím, aula Pavla VI.

Mk 7,14-15,21

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes bych rád uvedl cyklus katechezí na téma neřesti a ctnosti. A můžeme začít hned na začátku Bible, kde kniha Genesis prostřednictvím vyprávění o prarodičích [Adamovi a Evě] představuje dynamiku zla a pokušení. Vzpomeňme si na pozemský ráj. V idy-

lickém obrazu, který představuje rajska zahrada, se objevuje postava, která se stává symbolem pokušení: had – postava, která svádí. Had je záluďné zvíře: pohybuje se pomalu, plazí se po zemi a někdy si jeho přítomnosti ani nevšimnete – je tichý –, protože dokáže dobře splynout se svým prostředím, a především je nebezpečný.

Když začne rozmlouvat s Adamem a Evou, ukazuje, že je také rafinovaným

dialektikem. Začíná tak, jak se to dělá při zlomyslných pomluvách, zlomyslnou otázkou: „Je pravda, že Bůh řekl: »Nebudete jíst z žádného stromu v zahradě?«“ (Gn 3,1) Věta je nepravdivá: Bůh ve skutečnosti nabídl muži a ženě všechny plody zahrady kromě plodů jednoho konkrétního stromu: stromu poznání dobra a zla. Tento zákaz nemá člověku zakázat

Pokračování na str. 13

Bůh příslibuje nejen patriarchovi Abrahámovi v dnešním 1. čtení z knihy Genesis, ale také každému z nás: „Že jsi toto pro mne udělal, zahrnu tě požehnáním.“ Na první pohled to může pro neznalého člověka vypadat, že zde máme co do činění s obchodováním. Avšak, jak napovídá kontext celého příběhu, není to „něco za něco“. Šlo o záležitost mnohem hlubší – o Abrahámovu nejtěžší zkoušku: Bůh chtěl vyzkoušet jeho důvěru, poslušnost a ochotu učinit vše, co mu řekne. Když Bůh říká: „Vezmi svého syna...“, nedodává nic o odměně, kterou Abrahám obdrží, když obětuje svého jediného syna. Kdo z nás by se v takové situaci zachoval stejně jako Abrahám? Možná, kdybychom věděli, co ta oběť vynes pro společenství – tedy něco velmi velkého –, udělali bychom to, co po nás Bůh žádá. Ale jen tak, na příkaz, vykonat, co je proti lidskému srdci a chápání...? Snad právě v tom spočívá současná krize víry, křesťanské identity: glorifikace pozemských hodnot zaměřených na uspokojení člověka a odmítajících mocné Boží zásahy do života – nejsme ani trochu jako Abrahám...

Přiznám se, že pokaždé, když tento příběh vyslechnu či si jej přečtu, vzbuzuje ve mně tutéž obdivnou otázku: Jak to ten Abrahám dokázal? Odpověď by mohla vypadat snad takto: Věděl, že když Pán po něm něco chce, tak je to pro něho a pro jeho lid to nejlepší, ať je to cokoli. Nebyl to však strach z autority, jak jej známe z diktátorských režimů – strana a vláda ví nejlépe, co občan potřebuje a jak má

Editorial

myslet... A nebyl to ani jistý druh naivoty, že když splním vůli Boží, budu to mít u něho dobré... Rozhodující bylo, že Abrahám měl již zkušenosti s Bohem, a to takové, že ho miloval nade vše. Protože co může být větší než láska k vlastnímu dítěti? Jen láska k jeho Tvůrci...

Myslím, že v době postní by bylo příznačné, kdybychom rozjímali kromě jiného o své víře rovněž v zrcadle dnešního Abrahámovi příběhu. Současně v kontextu s tím, co nebeský Otec vykonal pro naši spásu: obětoval svého jediného Syna, Ježíše Krista. Jestliže tedy Bůh pro nás nechal jako výkupné z otroctví hříchu a z moci smrti trpět svého Syna nenávisť, bičováním, trním korunováním, ukřižováním..., co mu nabídneme my za tento dokonalý projev jeho lásky k nám? Kam až jsme ochotni zajít, kde máme svou hranici, kdy Bohu řekneme: „Tady už ne, to je příliš...“? Vnímáme ten propastný rozdíl mezi tím, co nám dává Bůh, a co mu chceme dát my?

Pán Bůh však po nás nežádá nemožné. Ale chce, abychom svým životem vyjádřili zřetelně svoji lásku a důvěru k němu, naprostou odevzdanost jeho Prozřetelnosti (i kdyby to nedopadlo z lidského pohledu tak dobře jako u Abraháma). A to vše můžeme učinit také tímto způsobem: nebudeme mít sebemenší zalíbení v hříchu. Zvláště když víme, že každým hříchem znovu bičujeme Ježíše a zabodá-

váme trny do jeho hlavy. (str. 8) Ale když už zhřešíme, hned litujme a prosme Pána o odpuštění. Zhřešíme-li těžce, neodkládejme pak svatou zpověď, vždyť nevíme dne ani hodiny. A nemůžeme doufat v takový zázrak, který se udál v Middelburgu, kdy sluha skrze eucharistický zázrak po mnoha letech vyznal svůj hřích a změnil svůj život... (str. 11) Ano, rozjímáme o tom často, víme, že to má takto být, když hřešíme, ale jaká je realita, zpytujeme každý sám. A neshledáme-li pochybení, pokud jde o svatou zpověď, povzbuďme svoji lásku k Pánu tím, že se budeme snažit pozorněji odmítat ďáblovu pokušení a nástrahy, že si ještě více zošklivíme hřích, ale také budeme intenzivněji vnímat příležitosti konat dobro. Umučený Boží Syn si tuto odpověď na svoji oběť zaslouží.

Texty tohoto čísla Světla upozorňují na nejednu oblast lidského života, která je vážně ohrožena hříchem, a je třeba se nad ní zamyslet.

Nebudeme již více zabíhat do podrobností, ale jednu důležitou věc si připomeňme na závěr – čteme o ní ve výkladu o křesťanském postu (str. 6): Některé demony je možné vyhnat jen modlitbou a postem – říká Pán Ježíš. (srov. Mt 17,21; Mk 9,29) Při pohledu na Ježíšův kříž a současně při pohledu do vlastního nitra, na dění v našem okolí a ve světě:

Jak já využiji letošní dobu postní, aby svět byl aspoň o trochu lepší a aspoň jeden člověk si více zamiloval Pána Boha (i kdybych to měl být já sám)?

Daniel Dehner

Ježíš se svou družinou je na cestě do Jeruzaléma, kde se má vyplnit vše, co je o něm psáno. V tuto dobu apoštoly trpělivě a citlivě připravuje na to, čeho budou svědky o posledních Velikonocích. Využij této příležitosti ke své vlastní přípravě na největší svátky. Na úpatí hory Ježíš oznamuje, že se chce opět odebrat do samoty. Hledá ji na vrcholu hory, ale tentokrát si bere s sebou tři ze svých učedníků. Jsou to právě ti, kteří s ním vstoupili do domu, kde osvědčil svou božskou moc, když vrátil život dívce. Stejnou trojici vezme zanedlouho s sebou jako společníky v těžké hodině smrtelného zápasu. Proč právě tyto tři? Nikdo z ostatních se neptá na důvody Ježíšovy volby. Na projevy zvláštní Boží přízně si nikdy nemůžeš dělat nárok. Postačí ti jistota, že ti nikdy nebude chybět milost potřebná k tomu, abys mohl plnit vůli Boží. Děkuj svému Pánu, že rozděluje své dary s nejvyšší moudrostí k Boží slávě i prospěchu všech.

Připoj se k malé skupině. Výstup na vrchol hory je dlouhý a namáhavý. Kdo chce zakusit Boží blízkost, musí vystoupit nad přízemní obzory do výšin, odkud teprve může poznat, jak malicherné je všechno to, co dole tak oslňuje zrak, dokud je zatemněn pozemskými závislostmi. Zapamatuj si cestu, kudy tě Pán vede na horu vznešené samoty, aby ses tam mohl vracet co nejčastěji.

Pán pooděšel a jeho tvář i roucho se náhle obdivuhodně proměnily. Září jasněji než slunce, a přece neoslňuje zrak, nýbrž uchvacuje svou vznešeností a krásou. Skloň se hluboko před Božstvím, které zde poodhalilo svou vznešenost. Uvědom si při tomto pohledu, z jaké výšky Boží Syn sestoupil, aby přijal tu nejpoptupnější smrt. Pozdrav oba ctihodné starozákonní světce, kteří přišli, aby s ním

Milovaný Syn

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Je dobré, že jsme zde.

rozmlouvali. Tématem jejich rozhovoru však není přítomná sláva. Ježíš s nimi hovoří o tom, jakou cenu zaplatí, aby se mohl vrátit do Otcovy slávy nikoliv sám, ale se svou církví.

Tři ze Dvanácti, kteří mají být jednou sloupy této církve, jsou však zatím spíše zmateni. To, čemu dnes nerozumí, jim poslouží, aby pochopili, až se naplní prorocství. Zatím jsou ještě stále v zajetí svých lidských představ. Až Petr a Jan poběží k Pánovu hrobu, rozpomenou se na to, čeho dnes jsou svědky. Uč se s pokorou přijímat i to, co překračuje tvé chápání. Ani Ježíšova Matka Maria všechno hned nechápala, ale uměla to uchovávat ve svém srdci až do doby, kdy přijde čas pochopení.

O jednu jistotu se však můžeš bezpečně opřít již dnes. Za tuto jistotu bys měl být obzvláště vděčný. Je to hlas, kterým Otec ze zářícího oblaku opakovaně vyznává svou nekonečnou lásku ke svému Synu. Slyšíš stejnou větu, kterou řekl, když Ježíš jménem všeho lidstva přijímal v Jordánu křest pokání. Tehdy Otec vyhlásil s velkým zalíbením: *Toto je můj milovaný Syn*. Ale dnes je tu ještě dodatek, který se týká přímo i tebe: *Toho poslouvejte*. Kdy si na Sinaji za hromu a víchru oznamoval svůj zákon Mojžišovi. Nyní vyhláší na hoře Tábor v jeho přítomnosti nový zákon: poslušnost k milovanému Synu a jeho radostné zvěsti o lásce, kterou Syn potvrdí a zaplatí svou krví.

Přítomnost starozákonního patriarchy a proroka potvrzuje to, co jsi dříve slyšel z Ježíšových úst: *Nepřišel jsem zrušit Zákon nebo proroky; nepřišel jsem zrušit, ale naplnit.*⁽¹⁾ Je to naplnění hodné Božího Syna, kterého Bůh z lásky poslal světu. Nový Hospodinův zákonodárce naplňuje Zákon tak, že se neomezuje na pouhá přikázání, nýbrž vlastním životem, smrtí a zmrtvýchvstáním ukazuje cestu k nebeskému Otcovi.

Mrak se rozplynul a Pán opět stojí před tebou bez lesku, jasu a slávy. Je ti podo-

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 22,1–2.9a.10–13.15–18
Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“ Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář a narovnal dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ (Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi toto udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

Dokončení na str. 7

ben ve všem kromě hříchu, aby ti usnadnil úkol, který ti uložil jeho a tvůj Otec: poslouchat jej, následovat jej a být mu podobný. Ale po tom všem, čeho jsi byl svědkem, není Otcův příkaz spíše vyznamenáním než úkolem?

Pokloň se Pánu a děkuj mu, že je ti tak blízký a tak podobný. Poděkuj mu i za všechna jeho přikázání. Pros jej, aby sis je zamiloval a vrátil se z hory Proměnění opravdu vnitřně proměněný.

Pane, jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice, rozvázal jsi moje pouta. Přinesu ti oběť díky. Splním své sliby před veškerým lidem.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 5,17; ⁽²⁾ srov. Ž 116,16–18.

Svatý Roman

Dne 28. února slavíme svátek sv. Romana. Jednoho z prvních poustevníků a mnichů křesťanského Západu, jenž spolu se svým bratrem Lupicinem prošlapával cestičku všem dalším poustevníkům, kteří chtěli trávit veškerý čas s Pánem a pro Pána. Časem sice vyměnili poustevnu za vybudovaný klášter, nesnížilo to však jejich tíhnutí ke svatosti.

Od dob, kdy tento světec chodil po zemi, uplynula celá staletí. Narodil se na konci 4. století, snad někdy kolem roku 390, v Izeronore, v dnešním francouzském regionu Rhône-Alpes, kde kdysi bývala římská provincie Haut-Bugey.

Lidí, kteří v těch dobách uměli na takovémto venkově číst a psát, bylo jako šafránu a i Roman vstupoval do kláštera Ainay v Lyonu jako analfabet. Pod dohledem opata sv. Sabina se však do tajů gramotnosti úspěšně vpravil, což ovlivnilo jeho další osudy. Krom Pisma svatého si oblíbil také spis sv. Jana Kassiana *Životy pouštních otců* a zahorel touhou tyto muže napodobit.

Sebral někdy kolem roku 425 zmíněné dvě knihy, něco málo nejnужnějšího nářadí na obdělávání zeminy, něco málo semen a zrn, která by do ní zasel, a odebral se do liduprázdné zalesněné krajiny v horách, tam, kde je dnes region Jury – na francouzsko-švýcarské hranici – a začal žít jako poustevník.

Mužů, kteří se v té době odřekli světa a rozhodli se na vlastní pěst pro poustevnický život, díky němuž chtěli dosahovat duchovních výšin a odevzdat se Bohu, bylo tehdy více. Povstávala tradice západního mnišství, jejímž symbolem se později měl stát sv. Benedikt z Nursie. Romanův vliv byl ale podstatnější než u jiných.

Roman se oddal modlitbě, rozjímání, askezi a četbě Bible a Kassianova spisu o pouštních otcích. O přečteném samozřejmě rovněž rozjímal. Živil se přitom velmi skromně. Časem se k němu přidal i jeho mladší bratr Lupicinus, jemuž zemřela manželka a jehož pak už nic na tomto světě nedrželo. Bratrův příklad mu dal nový životní směr.

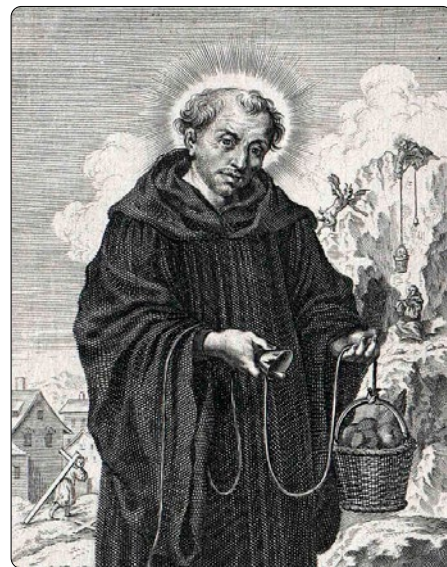
Ještě když byl sám, stával se Roman vzorem pro nejednoho mladého muže, kterého na tomto světě také nic nedrželo, aniž by přitom musel projít otrěsem způsobeným ztrátou milované ženy jako Lu-

picinus. Ve dvou se to nejen lépe táhne, ale může se v jistém smyslu i lépe poustevničit – pokud jsou ovšem oba naladěni na tutéž notu. Na tu se oba bratři po prvotních nesrovnalostech, kdy jim chtěl pokušitel vzít jejich vnitřní pokoj ponoukáním ke sváru a roztržitosti, časem naladili a díky tomu se znásobil jejich vzor ctnostného života odevzdaného Hospodinu. Přicházeli k nim další, kupř. sv. Eugendus, až se komunita nadšenců pro Krista rozrostla natolik, že Roman s Lupicinem začali zakládat kláštery.

První klášter založil Roman v Condatu (dnešním Saint-Claude) a stal se jeho opatem. Dalším byl nedaleký klášter v Leuconne. V něm byl po svém odchodu na věčnost pohřben Lupicinus a na jeho počest se mu přezdívalo Saint Lupicin (rovněž on je totiž zapsán v seznamu svatých – zemřel asi roku 480 a jeho svátek se slaví 21. března). Ke jmenovaným klášterům založeným sv. Romanem připočtíme ještě ten v dnešním švýcarském kantonu Vaud.

Ale i ženy prahly po naprostém odevzdání se Bohu, stranou veškerého pozemského pachtění. Pro ně založil Roman klášter La Beaume, do nějž měli muži přísný zákaz vstupu. Představenou se v něm stala Yola, sestra obou bratrů, a jednu dobu měla pod sebou až 150 řeholnic (podobný počet byl i ve zmiňovaných kláštřích mužských), což dokládá, jak silně Romanova myšlenka rezonovala v lidských srdcích. Přitom podmínky v těchto kláštřích byly velice tvrdé – Roman je sestavil podle zásady mnichů z Lerinsu a řehole sv. Basila z Kapadocie a sv. Pachomia. Mniši a mnišky např. jedli pouze kaši a moučné pokrmy, vejce či mléko mohli požit výlučně v době nemoci. Sám sv. Lupicinus jedl pouze tvrdé kůrky chleba namočené ve vodě a spával na holé zemi.

Byl ostatně přísnější než Roman, neznal kompromis ani diskuse. Svému staršímu bratrovi jeho mírnost někdy vyčítal,

Roman mu na jeho výtky odpověděl: „Nikdo z nás nevidí do lidského srdce. Mnoho bylo takových, kteří začali horlivě, ale časem zvlažněli. A mnoho jiných, kteří byli lhostejní, dosáhli vysokého stupně dokonalosti.“

Navzájem se skvěle doplňovali, Romanovy teorie uváděl Lupicinus do praxe, jako muž zběhlý v administrativě navíc obstarával i tuto stránku nutnou pro chod klášterů. Jednou se například stalo, že se pár mnichů v klášteře v Condatu při vydařeném rybolovu zapomnělo a snědlo něco málo okořeněných ryb, které zapíli navzdory přísnému zakazu jakéhokoli požívání alkoholu vínem. Tehdy Roman přivolal bratra z Leuconne a ten rozhodl s rezolutností sobě vlastní – vydal příkaz servírovat k obědu pouze kaši, navzdory hojnému úlovku, na který se všichni těšili. Hned dvanáct mnichů klášter na protest pobouřeně opustilo. Netrvalo dlouho a byli zpět – a v slzách prosili o odpuštění a znovupřijetí.

Stály za tím úpěnlivé modlitby vlídnějšího Romana, který se i díky své mírnosti musel setkávat s koukolem (méně zbožných mnichů), jež však nechtěl vytrhávat, doufaje, že se časem přetvoří v obilné klas. Nežrídka slavila jeho trpělivost úspěch.

Roku 444 vysvětil sv. Hilarius z Arles Romana na kněze. Připisují se mu zázraky vykonané již během života. Nejčastěji se zmiňuje ten, který vykonal během své poutě ke sv. Mauriciovi do Ženevy. Jednoho večera vyhledal útočiště k přenocování v osamělé salaši. Leželi v ní dva malomocní, on však jejich nemoc objevil až pozdě. Neutekl v děsu, ba ani se

Mons. Josef Nuzík jmenován olomouckým arcibiskupem

Vpátek 9. února 2024 oznámil v olomoucké katedrále sv. Václava apoštolský nuncijs v ČR arcibiskup Jude Thaddeus Okolo jméno nového olomouckého arcibiskupa. Papež František jím jmenoval Mons. Josefa Nuzíka, dosavadního administrátora olomoucké arcidiecéze a jejího pomocného biskupa.

Ve svých prvních slovech po jmenování biskup Nuzík vyjádřil poděkování za důvěru, kterou novým úřadem dostává: Bohu, ale také papeži Františkovi a apoštolskému nuncijs i celé nunciaturě, která proces jmenování vedla. „*Děkuji i vám všem, milí bratři a sestry, kteří jste se více než rok a půl na tento úmysl modlili. Možná se vám ta doba zdála už i dlouhá, byla ale důležitá – prosili jsme za potřebné vlastnosti pro diecézního biskupa. Víím, že je nemám, ale chci do nich s Boží pomocí dorůst.*“ prohlásil také biskup Nuzík a dodal: „*Budu vám vděčný za spolupráci, trpělivost a podporu lidskou i duchovní v modlitbě.*“

Připomenul mimo to, že jmenování přichází jen pár dní před svátkem sv. Cyrila a Metoděje, jak ho slaví světová církev. „*Solušní bratři poukazují na naše kořeny a stojí u základů života z víry na Moravě, a tato víra je i po stáletích vzácným pokladem, v němž je možné nacházet světlo a sílu také pro naši dobu,*“ zdůraznil biskup Nuzík a dodal, že navazovat chce i na práci dalších svých předchůdců, zejména arcibiskupa Jana Graubnera, se kterým třináct let spolupracoval jako generální vikář. „*Současná doba není jednoduchá, zároveň nám*

ale Bůh nabízí řadu možností, jak zvládnout svůj život osobní i rodinný. Věřím, že je s jeho pomocí objevíme a také se o ně budeme dělit s lidmi kolem nás,“ uzavřel svůj první pozdrav věřícím.

Inaugurace – uvedení do úřadu – je dle plánu v sobotu 13. dubna 2024.

Mons. Josef Nuzík se narodil 25. července 1966 ve Strání (okres Uherské Hradiště), kde také vyrůstal v zemědělské rodině spolu se svými deseti sourozenci – čtyřmi bratry a šesti sestrami. Po maturitě roku 1984 na Středním odborném učilišti ve Slovácích strojárnách v Uherském Brodě pracoval v těchto strojárnách až do května roku 1989 jako soustružník. V tomto období také absolvoval dvouletou základní vojenskou službu.

Na podzim roku 1989 začal svou přípravu ke kněžství studiem na Římskokatolické cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze se sídlem v Lito-měřicích a po roce ve studiu pokračoval na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Jáhen-ské svěcení přijal roku 1994 a jáhen-

skou službu vykonával ve farnosti Nový Jičín, kde posléze – po přijetí kněžského svěcení 17. června 1995 z rukou olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera – působil také jako farní vikář.

Od léta roku 1996 sloužil jako farní vikář ve farnostech Luhačovice a Pozlovice, v roce 1997 byl jmenován administrátorem farnosti Nivnice a souběžně spravoval také farnost Korytná, zde působil později i jako farář až do roku 2003. V tomto roce byl jmenován farářem ve Štípě u Zlína a zároveň administroval farnost Hvozdná, přitom byl i děkanem vizovického děkanátu.

V roce 2005 byl jmenován vicerektorem Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci, kde působil čtyři roky. V roce 2009 ho arcibiskup Graubner jmenoval svým generálním vikářem, v tomto období byl také ustanoven kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Václava v Olomouci.

Papež František ho 5. července 2017 jmenoval titulárním biskupem diecéze Castra Galbae na území dnešního Alžírka a pomocným biskupem olomouckým. Biskupské svěcení z rukou arcibiskupa Jana Graubnera přijal 14. října 2017. Jako generální vikář přijal odpovědnost za oblast ekonomickou a personální.

Dne 4. července 2022, dva dny po odchodu arcibiskupa Graubnera do čela pražské arcidiecéze, zvolil sbor poradců biskupa Nuzíka administrátorem olomoucké arcidiecéze.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, www.ado.cz

od nich štítivě neodvrátil, ale přivínil je k sobě a porozprávěl s nimi. Za rozbřesku se vydal dál, aniž by dvojici svých spolunocležníků budil. Oba pak zažili šok vpravdě převelický – viděli, že jsou zcela zdraví. A protože měli potřebu o tomto zázraku referovat v blízkých vesnicích, zvěst se okamžitě roznesla a dostihla Romana na jeho pouti.

V roce 464 ho dostihla i smrt, a to 28. února. Po plodném a naplněném životě zemřel v Condatu. Pochován byl, jak si přála jeho sestra Yola, v La Beaume. Jeho tělesné pozůstatky zde spočívaly do roku 1522, kdy klášter lehl při běsnění protestantů popelem. Zachovala se pouze část z nich – těch dříve vyzvednutých. Dnes je najdete v klášteře Saint-Ro-

main-de-Roche (Svatý Roman na skále), stojícím na místě spáleného La Beaume.

Svatý Roman, jehož životopis napsal sv. Řehoř z Tours (*Liber vitae patrum*), je patronem topicích se a psychicky nemocných osob. Ze stejné doby máme dochován i *Vita Sanctorum Romani, Lupicini, Eugendi*, tj. Život svatého Romana, Lupicina a Eugendia.

Výklad o křesťanském postu

Náboženský půst nemá nic společného s moderními formami postu, jako je půst ze zdravotních důvodů, nebo ekologické či mírové „hladovky“. Postem v rituálním smyslu rozumíme časově omezené zřeknutí se požívání pokrmu co do množství (půst újmy), nebo dočasné či trvalé zřeknutí se určitého druhu pokrmu (půst zdrženlivosti) z mravně náboženských důvodů.

Ježíš se postil na poušti 40 dní a můžeme se domnívat, že věren Zákonu dodržoval židovské postní dny. Nicméně chce postní praxi napravit. Máme se postit s jasnou tváří a nikoliv tak, aby lidé viděli, že se postíme (srov. Mt 6,16). Odmítá také půst pro půst jako samoúčelný: Tak jako se svatebčané nepostí, dokud je ženich s nimi, tak se ani Ježíšovi učedníci nepostí, dokud jim není odňat jejich hostitel (srov. Mk 2,20). Ježíš však k postu také vybízí, když říká, že jsou démoni, které je možno vyhnat jen modlitbou a postem.

Také od apoštola Pavla víme, že se mnoho postil (srov. 2 Kor 11,27; 6,5; 1 Tim 4,3n).

Křesťané převzali nejdříve židovskou postní praxi a postili se jako všichni pravověrní židé (srov. Lk 18,12) dvakrát týdně, ovšem nikoliv v pondělí a ve čtvrtek, nýbrž ve středu a v pátek, protože Jidáš ve středu zaprodal Krista veleradě a v pátek Ježíš zemřel na kříži. Církev velmi záhy odmítla dualistické pohrdání tělem v souvislosti s postem.⁽¹⁾

Od počátku existoval půst soukromý a půst veřejný. Modlitbou a postem se katechumeni připravovali na křest⁽²⁾, přísný půst se požadoval od kajicníků⁽³⁾. Půst o středách a pátcích i mimo postní dobu byl dobrovolně dodržován ještě kolem roku 220.

V římské církvi byl rozšířen půst z pátku i na sobotu. To vedlo kolem roku 400 k tomu, že byl opuštěn půst ve středu. Východní církve naopak odmítaly sobotní půst. V té době byl každotýdenní půst nařizen i zákonem a dny polovičního postu, kdy se postilo do 15 hodin, se změnilo na dny zdrženlivosti s celodenním upuštěním od určitých pokrmů. Pojem *půst zdrženlivosti od masa* zavedl teprve v 11. sto-

letí Burchard z Wormsu, který všechny postní předpisy shrnul a sepsal.

Půst před Velikonocemi je tak starý jako samy Velikonoce. Nejdříve trval jen dva dny nebo čtyřicet hodin. Později se držel půst celý Svatý týden. Na koncilu v Niceji je již řeč o čtyřicetidenním postu (quadagesima), byl však jiný na Východě a jiný na Západě. Ve východní církvi od roku 600 trval půst 8 týdnů, protože soboty a neděle nebyly postními dny (8x5=40). V západní církvi se nejdříve postilo šest týdnů. Protože o nedělích se nepostí, začal za Řehoře Velikého půst Popeleční středou (4+6x6=40).

Svatý Benedikt předepsal svým mnichům kromě týdenních postů ve středu a v pátek a čtyřicetidenního postu ještě polodenní půst od svátku Povýšení svatého Kříže (14. 9.) až do velikonoční postní doby a kromě toho zdrženlivost od masa čtyřnohých zvířat a ptáků. Ve východní církvi se ustálily čtyři postní doby: osmitýdenní půst před Velikonocemi, postní doba před Vánocemi od 15. listopadu do 5. ledna, (východní Vánoce jsou 6. ledna), půst před svátky apoštolských knížíat Petra a Pavla od svátku Nejsvětější Trojice do 27. června a čtyřicetidenní půst před svátkem Nanebevzetí Panny Marie. Odtud převzal Západ na dlouhou dobu adventní půst od svatého Martina do Vánoc.

Na Západě se ustálil půst o vigilích před velkými svátky. Dále vznikly tzv. kvatembrové posty, jeden týden vždy na počátku jednotlivých ročních dob se postilo ve středu, v pátek a v sobotu. Byl to půst kající, prosebný a děkovný. Papež Gelasius I. doporučil, aby se o těchto dnech lidé modlili za hodné a důstojné kněze. S římskou liturgií se kvatembrový půst rozšířil v Itálii, Francii a Anglii. Papež Řehoř VII. ustanovil kvatembrové týdny v kalendáři takto:

První postní týden, týden ve svatodušním oktávu, třetí týden v září a třetí týden adventu. S tím byly spojeny i zvláštní liturgické texty.

Od liturgické reformy v roce 1969 mají sloužit kvatembrové týdny duchovní obnově farností. Jsou to: první adventní týden, týden po první neděli postní, týden před Letnicemi a první týden v říjnu. V každé

farnosti a klášteře má se jeden den příslušného týdne konat zvláštní bohoslužba zaměřená k této záležitosti. Může to být buď mše svatá, kající bohoslužba, anebo bohoslužba slova, či adorace.

Půst spočíval nejdříve v úplné lačnosti až do západu slunce nebo u polodenního postu do 15. hodin (hodina smrti Páně). Pak byly při polovičním postu povoleny chleba, sůl a sušené ovoce (xerofagie). V 8.–9. století bylo povoleno jedno nasycení po 15. hodině, které bylo ve 14. století přeloženo na poledne. O dnech zdrženlivosti byly zakázány pokrmy z masa, o velikonočním postu také vajíčka a mléko. Nové církevní právo z roku 1918, které přineslo první postní řád, zjednodušilo dosavadní předpisy. O postních dnech bylo povoleno jedno jídlo v poledne a dvě menší jídla na posílnění. Při postu zdrženlivosti bylo zakázáno maso teplokrevných zvířat.

Církevní zákoník z roku 1983 stanovil rámcové předpisy, které dosavadní předpisy zjednodušují a dovolují místní úpravy. Jednotlivé biskupské konference mohou přesněji stanovit postní pravidla a nařídít místo postu zcela anebo zčásti jiné kající skutky. Tzv. přísný půst újmy a zdrženlivosti byl stanoven závazně na Popeleční středu a Velký pátek. V ty dny je dovoleno jen jednou denně se dosyta najíst a mimo to jsou povolena dvě menší jídla.

Česká biskupská konference stanovila 4. července 2005 přísný půst na Popeleční středu a Velký pátek. Půst újmy zavazuje věřící od 18 do 60 let, půst zdrženlivosti od masa od 14 let.

Každý pátek, na který nepřipadne liturgická slavnost nebo významná oslava, je dnem pokání formou zdrženlivosti od masa nebo jiným kajícím skutkem či modlitbou. Před přijetím svatého přijímání se ukládá alespoň jednu hodinu eucharistický půst (netýká se vody a léků).

Z -sks- 11/2000 (Redakčně upraveno a aktualizováno pro ČR)

Poznámky:

- (1) Odsouzení enkratitů a manichejců.
- (2) Justin, *Apologie* I, 61.
- (3) Tertulián, *De paenitentia* 9; 5.

Pastýřský list českých a moravských biskupů k postní době 2024

Drazí bratři a sestry, dnes slavíme Světový den nemocných⁽¹⁾ a myslíme na ně ve svých modlitbách. Vám, drazí nemocní, vyprošujeme brzké uzdravení, je-li to Boží vůle. Pokud je vašim údělem nést kříž, pak vyprošujeme nejen sílu k jeho nesení, ale i vědomí, že v Božích očích má nesmírnou cenu každý okamžik, který jsme prožili ve spojení s Kristem. Při této příležitosti také děkujeme všem, kteří se o nemocné starají, kteří jim s láskou pomáhají, a připomínáme slova papeže Františka z poselství k dnešnímu dni nemocných: „Nelepší terapii pro nemocné je nabídnout jim naši lásku a společenství, navzdory tempu našeho vlastního zběsilého života.“

Myslíme však i na svět, který je nemocný válkou. Už řadu měsíců se modlíme za mír na Ukrajině a ve Svaté zemi, ale válkou trpí i řada zemí v Africe a stále přibývá zemí, kde jsou křesťané pro svou víru pronásledováni, zabíjeni či vězněni. Jenom proto, že my žijeme v krásné zemi v míru a ve svobodě, si nesmíme myslet, že jsme lepší než ti, kteří trpí, nebo že nás se utrpení netýká. K uzdravování světa může přispět i každý z nás jak modlitbou, tak i proměnou sebe sama.

Podle příkladu malomocného z dnešního evangelia můžeme volat k Pánu Ježíši jménem svým i jménem nemocného světa: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“

Na Popeleční středu začneme čtyřicetidenní přípravu na Velikonoce, vstoupíme do postní doby. Je to velká příležitost pro nás i pro celý svět. Bůh nás volá k obrácení, k tomu, abychom začali myslet jinak než dosud. Každého z nás Bůh povolal mezi své přátele a dědice Božího království. Ve křtu nám dal účast na svém životě. Je na nás, abychom už dnes a tady žili životem Božích dětí. Abychom umocnili své modlitby za pokoj ve světě, přijmeme postní dobu jako mimořádné pozvání a rozhodneme se žít 40 dní pro Pána. Nejde o žádné smutné trápení, ale o skvělou příležitost k mimořádné zkušenosti s Bohem, který naplňuje radostí a pokojem srdce, která se mu otevírá.

Chceme-li opravdu přispět k míru mezi lidmi, dejme Bohu k dispozici své uši i svůj čas a naslouchejme druhým lidem, zvláště těm nejbližším v rodině či v sousedství, ve škole nebo na pracovišti. Naslouchejme druhým s takovou láskou, aby pocítili blízkost a zájem samotného Boha v nás. Nejsme všemohoucí a nemůžeme

plnit všechna jejich přání či vyřešit jejich problémy, ale vždy můžeme nabídnout slovo povzbuzení a potěšit, někdy i konkrétně pomoci. Zapojme svou tvůrčí vynalézavost a hledejme možnosti domluvy a spolupráce. Některé naše vztahy jsou zatíženy zraněním. Udělejme první krok k jejich uzdravení tím, že odpustíme, aniž bychom čekali, až se druhý omluví. Sami jsme přece zakusili, že nám Bůh odpustil daleko víc, než jsme si zasloužili.

Nehledejme na druhých chyby, ale to krásné, čím je Bůh obdaroval, a to dobré, co oni s jeho pomocí dokázali. Nepodílejme se na vsudypřítomné kritice a nespokojeném nadávání. Když to někdy nevládneme, začneme prostě znovu. Postní doba je dobou tréninku a dobrý trénink nás osvobodí od mnoha pout, která nám dřív kazila život. Někdo podléhal těžkým zlovykům, nebo byl dokonce závislý na alkoholu či drogách, automatech, počítačových hrách nebo pornografii. Čtyřicet dní prožitých s Ježíšem nabízí radost, a snaha dávat se mu k dispozici, aby skrze nás uzdravoval a budoval krásné vztahy, nás natolik vtáhne a zaujme, že se snadněji zbavíme pout. Zapojme do našeho úsilí i děti.

Kdybychom dovedli v postní době žít úplně bez těchto věcí, a to i v případě, že nás nespoutávají, mohli bychom lidsky i duchovně vyrůst a dobře se připravit na prožití velikonoční radosti z Kristova vítězství. Ta velikonoční radost pak vzroste o radost z řady vítězství a uzdravení, která jsme nechali udělat Bohu skrze nás.

Když ke svým modlitbám za konec válek a konec pronásledování křesťanů přidáme své sebeovládání a budeme spolupracovat s Bohem na uzdravení světa kolem nás, ukážeme, že své modlitby myslíme vážně. Prokáže se, že nejde jen o slova, ale že jsme ve svých modlitbách přítomni celí i se svými námahami a nasazením.

Děkujeme všem, kteří přijmou naši výzvu a spolu a s námi se zapojí do společného díla za uzdravení světa a vítězství Boží lásky. Kež nám Bůh pomůže a dá potřebnou opravdovost a vytrvalost. Všem ze srdce žehnají

Vaši čeští a moravští biskupové

Poznámky:

⁽¹⁾ Pastýřský list se četl v neděli 11. února. [pozn. red.]

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - Řím 8,31b-34

Bratři! Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Bůh přece ospravedlňuje! Kdo odsoudí? Kristus Ježíš přece zemřel, ano, i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!

Evangelium - Mk 9,2-10

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbělel - žádný bělič na světě by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil

se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouval s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci, tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytily a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

Bolestný postní růženec

1. Který se pro nás krví potil

Je to jímavý pohled, který v každém zanechává hluboký dojem: Spasitel na Olivové hoře. Spasitel, který dosud mluvil a vystupoval jako ten, který má moc, stal se obrazem slabosti. Ten, který říkal: „Nebojte se těch, kteří mohou zabít tělo“, chvěje se na celém těle, protože jde vstříc mučednické smrti. On, který uměl těšit všechny zarmoucené a zoufalé, jeví se sám jako člověk bez útěchy a hledá posilu u apoštolů, u obyčejných lidí.

Proč to všechno? Z lásky k nám lidem, aby nás zbavil našich vin, vykročil na tuto cestu a tímto prostým způsobem nám projevuje svou spoluúčasť na našem lidském osudu.

On věděl, že na nás často budou přicházet hodiny v Olivové zahradě, ve kterých bychom mohli ztratit všechnu odvalu a naději. Má pro nás být útěchou vědomí: takovou hodinu zakusil sám vtělený Boží Syn a pravý Bůh.

Dále nám chce Ježíš ukázat, jak se v takových chvílích máme zachovat: v žádném případě nezoufat, nýbrž sepnout ruce a s důvěrou se modlit, ovšem s dodatkem: Avšak ne má, ale tvá vůle se staň!

Konečně je to proto, abychom nepochybovali o Otcově dobrotě, jestliže nebudeme vyslyšeni tak, jak jsme prosili. Ježíš vzal na sebe celé a nejtěžší utrpení.

2. Který byl pro nás bičován

Zde prožíváme situaci, která patří k nejukrutnějším v celých lidských dějinách. Několik silných mužů nemilosrdně bičuje řemeny, opatřenými kovovými háčky a kuličkami, obnažené tělo ubohé oběti, až se zmučený odsouzenec zhroutí ve své vlastní krvi. Tentokrát je touto obětí nevinný a nejvyšší Syn samého Boha.

Proč dovoluje Spasitel, aby se stal obětí takového mučení? Již ve Staré zákoně stojí odpověď: *Po zádech mi orali oráči, vyorali dlouhé a široké brázdy.* (Ž 129,3)

Zamysleme se: kterými hříchy jsme pozvedli biče na svého Pána?

3. Který byl pro nás korunován trním

Nikdy, co svět světem stojí, nebyla důstojnost člověka tak pošlapána jako nyní u Bohočlověka Ježíše Krista. On je skutečný Král, Král, jemuž jsou podřízeni všichni vládcové. On je Král, který vládne od věků do věků.

A co zde musí prožívat? Dali mu na hlavu korunu, ale z prutů s dlouhými trny; přehodili přes něho plášť, ale celý potrháný; dali mu do ruky žezlo, ale je to jen třtina. Poklekají před ním, ale jen proto, aby se mu rouhali; a z toho důvodu pokřikují: „Bud' zdrav, židovský králi!“ Krutější potupu a posměch si lze těžko představit. Jak muselo Ježíšovo Srdce trpět!

A proč? Aby odčinilo hříšnou lidskou tížadost a pýchu. Mnoho lidí je bezcitných, protože se jim zdá, že někdo urazil jejich čest, a žijí celá léta v nepřátelství. Lidská tížadost pustoší lidské duše. Proto chce Kristus tak důsledně odčinit tyto hříchy.

4. Který pro nás nesl těžký kříž

Ježíš je odsouzen k smrti, a to k smrti nejkrutější a nejpotupnější. Jak se jeho lidská přirozenost musela vzpírat, když měla přijmout kříž při pomýšlení: na tomto kříži mám umřít krutou smrtí!

Ale přijal jej z lásky k nám, aby mohl na kříž přibít náš dlužní úpis. A také protože věděl, že i naším lidským osudem je často nesení kříže. Zatímco Ježíš, Boží Syn a pravý Bůh, kráčel křížovou cestou, naše křížová cesta, i když je těžká, se stává snesitelnější při pohledu na Pána, který nese kříž dobrovolně z lásky k nám.

Jak se Marii sevřelo srdce, když jej potkala a doprovázela. Musela stále myslet na to: můj Syn je odsouzen k smrti a za chvíli bude poprava provedena. To byla nejtěžší cesta Mariina života. Ale jistě i v jejím Srdci bylo napsáno: Chci přinést spolu se svým Synem tuto strašnou oběť, aby ubozí lidé nebyli zatraceni.

Z lásky k Ježíši a Marii i my nesme odevzdaně svůj kříž pro záchranu ubohých duší. Ježíš nás zve k této cestě.

5. Který byl pro nás byl ukřižován

Stojíme pod křížem našeho nejdražšího Vykupitele. Jeho utrpení a jeho oběť dosahuje vrcholu. Nejsme to my, za koho se beze zbytku obětoval?

Ačkoliv mu patří celý vesmír, odebrali mu i jeho šat a zůstává mu jen kříž jako smrtelné lože. Od hlavy až k patě není na něm zdravého místa (srov. Iz 1,6). Po celé zemi platil za největšího divotvůrce, za svatého proroka, ano, za Mesiáše. A nyní si myslí téměř všichni: Naši nejvyšší velekněží, naše náboženská vrchnost jej dala popravít, protože byl skutečně podvodník a zločinec.

To všechno přijímá Ježíš jen z lásky k nám. Co můžeme my obětovat jemu za svou spásu?

Maria, Matko bolesti, vypros nám milost, abychom přemáhali sklony k hříchu, aby Ježíšovo utrpení a smrt nebyly pro nás marné.

Zdroj: Archiv Světla

Bartolomé Esteban Murillo (1618-1682): Kristus nesoucí svůj kříž

Odpouštět urážky

Odpouštět bližním patří ke skutkům duchovního milosrdenství. V postní době, kdy nás Pán vyzývá k pokání především cestou dobrých skutků ve prospěch bližních, zamysleme se nad tím, jaká je naše ochota a připravenost odpouštět těm, kteří nám ubližují.

Odpouštět znamená opustit každou nevoli, roztrpčenost a myšlenku na odplatu nebo pomstu těm, kteří nám způsobili urážku nebo škodu. Abychom si prohloubili smysl slova odpuštění, pomohou nám některá synonyma, například prominout, zprostit, omluvit, neodsoudit, být velkodušný, ušetřit. Pro nás křesťany je tu povinnost dívat se na příklad Ježíše Krista, který prosil na kříži Otce slovy: *Pane, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.* (Lk 23,34)

Co máme odpouštět? Urážky jako takové, zvláště potupy, křivdy, bezpráví, napadení, hanobení, škody, provokace, nepřijemnost, rány, ba i zabítí.

Všichni často chybujeme nejrůznějším způsobem proti bližním i proti Bohu, proto všichni toužíme po pochopení a odpuštění jak ze strany lidí, tak ze strany Boha. Božský Mistr nás upozorňuje: *Jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno.* (Lk 6,38) A dále: *Otče, odpusť nám, jako i my odpouštíme našim viníkům.* (Mt 6,12) Boží slib, že nám bude odpuštěno, se tedy váže na naši ochotu odpouštět.

Zde se však nemáme zastavit. Odpouštět urážky znamená mít podíl na novém životě, který nám byl udělen na křtu svatém a který se v nás obnovuje, kdykoliv přistupujeme ke svátosti smíření. To nejpěknější, s čím se můžeme obrátit na Ježíše, kdykoliv nám velkodušně odpouští naše hříchy, je odpustit urážky, které nám přišly od druhých.

Dejme ve svém srdci zaznít slovům našeho Spasitele: *Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kteří vás nenávidí, zehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují. Jak chcete, aby lidé dělali vám, tak i vy dělejte jim. Nesuďte, a nebudete souzeni, nezavrhujte, a nebudete zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno.* (srov. Lk 6,27–38)

PROSBY:

Odp.: Pane Ježíši, smiluj se nade mnou hříšným!

Ó Ježíši, sladká přítomnosti, když myslím na Petra, který tě zapřel s přísahou: *Neznám toho člověka!*, nejsem si jist, zda ho neodsuzuji. Kolikrát i já jsem se tak zachoval. Prosím tě: jako jsi odpustil apoštolovi svým pohledem tak, že hořce plakal, dotkni se i mého srdce, abych i já zaplakal lítostí.

Odp.: Pane Ježíši, smiluj se nade mnou hříšným!

Ó Pane Ježíši, andělský Chlebe, když mě někdo uráží nebo mě bije, protože mluvím pravdu, dej mi sílu, abych mu odpustil z hloubi srdce, nauč mě říci mu v klidu, tak jak ty jsi odpověděl: *Jestliže jsem mluvil nesprávně, dokaž, co bylo nesprávně. Jestliže však správně, proč mě biješ?* (Jan 18,23)

Odp.: Pane Ježíši, smiluj se nade mnou hříšným!

Ó Ježíši, Chlebe věčného života, pochopil jsem, že mám milovat i své nepřátele, prokazovat dobro těm, kteří mě nenávidí, a modlit se za ty, kteří mě pronásledují. Ty jsi však v Eucharistii udělal ještě více: ty ses dal za pokrm všem. Chceš, abychom byli dokonalí, jako je dokonalý tvůj i náš Otec. (srov. Mt 5,43–48)

Odp.: Pane Ježíši, smiluj se nade mnou hříšným!

Pane Ježíši, nekonečné milosrdenství, kolikrát mám odpustit, když mě někdo urazí? Až sedmkrát? Tvoje odpověď mě staví do kritické situace: *Neříkám ti sedmkrát, ale sedmdesát sedmkrát.* (Mt 18,21–22) Nikdy se nesmím unavit odpouštěním, tak jako ty mi bez únavy nabízíš odpuštění a své Tělo, znamení tvé lásky.

Odp.: Pane Ježíši, smiluj se nade mnou hříšným!

Ó Ježíši, pšeničný Klase, nikdy se nepřestaneme od tebe učit odpouštět vždy a odpouštět mnoho. Když ty jsi dospěl na Golgotu, kde tě ukřižovali a spolu s tebou i dva zločince, jednoho po pravici a druhého po levici, z výšky kříže jsi zvolal: *Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí!* (Lk 23,34)

**Mattia Preti (1613–1699):
Svatá Veronika se Svatým sátkem**

Odp.: Pane Ježíši, smiluj se nade mnou hříšným!

Ó Pane Ježíši, Chlebe náš vezdejší, ty přebýváš láskyplně mezi námi, odpouštíš nám, živiš nás, dáváš nám Ducha Svatého a říkáš nám důrazně: Milujte se, jako jsem já miloval vás, a navzájem si odpouštějte z celého srdce, jako jsem já odpustil vám.

Odp.: Pane Ježíši, smiluj se nade mnou hříšným!

ÚKOL KAŽDÉHO KŘESŤANA

Bez obav, že se mýlíme, můžeme tvrdit, že Ježíš Kristus svým vtělením učinil velkou věc, která znamená milosrdenství. Bůh a člověk se představuje pod jediným jménem. On je Milosrdenství. V Písmu říká: *Všem lidem se zjevila spása našeho Boha.* (Tit 2,11) Podstatným Božím rysem je milost a milosrdenství.

Ježíš se ve svém kázání obrací ke všem, když říká: *Odpouštějte, máte-li co proti komu, aby i vám odpustil váš nebeský Otec vaše poklesky.* (Mk 11,25) A jindy: *Nesuďte, a nebudete souzeni. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno.* (Lk 6,37)

Tato takřka drastická výzva je adresována nejen jednotlivým věřícím jako takovým, ale podle učení apoštolů byl tento příkaz dán celé církvi i jednotlivým církevním společenstvím. Příklad nám v tom směru dal papež Jan Pavel II., který jménem celé církve žádal o odpuštění všech křivd, které způsobili jednotliví členové samotné církve.

Farnosti, diecéze a všechna církevní společenství sjednocená ve jménu Páně se mají otevřít a být jako Otcův dům, tedy dům milosrdenství, odpuštění, dům, kde se lidé učí i uskutečňují smíření s Bohem a s bratry.

Svatý Pavel říká jasně: *Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní, projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, máte-li kdo něco proti druhému.* (Kol 3,12-13) Ježíšův příkaz zní: *Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.* (Jan 13,34)

Odpouštět ze srdce znamená vymazat z paměti to, co jsme vytrpěli. Rány zůstávají. Věřící, který odpouští, vkládá všechno do nekonečného Božího milosrdenství. Kristova Krev uzdraví časem tyto zlé vzpomínky, zatímco Duch Svatý dává sílu milovat i nepřátele.

Každé společenství je povinno dávat dobrý příklad jednoty, vzájemné úcty, svornosti a velkodušnosti. Duch vane, kam chce, ale nikdy nevyvolává rozdělení.

Odpouštějme si tedy, milujme se a přijímejme se navzájem, jako nám všem Bůh odpouští, miluje a přijímá nás.

K MARIÍ, KRÁLOVNĚ A MATCE MILOSRDENSTVÍ

Odp.: *Maria, útočiště hříšníků, oroduj za nás!*

Maria, Matko šlechetného srdce, oroduj za nás u svého Syna, aby nás jeho drahocenná Krev očistila a přinesla v nás plody pravého obrácení, lásky a milosrdenství vůči těm, kteří nás tolikerým způsobem urážejí.

Odp.: *Maria, útočiště hříšníků, oroduj za nás!*

Maria, Matko Milosrdenství, ty, která tak dobře znáš soucit, jaký chová náš Otec k lidskému pokolení, přijmi nás, své hříšné děti, které doufají, že u tebe naleznou milost a odpuštění, abychom i my odpoštěli svým bratřím.

Odp.: *Maria, útočiště hříšníků, oroduj za nás!*

Maria, Útočiště hříšníků, přispěj svou laskavostí všem těm, kteří nastoupili cestu obrácení. Dej, ať naše jednání, naše řeči a způsob, jakým se přibližujeme k těm, kteří se vzdálili, přispívají k jejich spáse.

Odp.: *Maria, útočiště hříšníků, oroduj za nás!*

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolátní modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA BŘEZEN 2024

Úmysl papeže: Za mučedníky dneška

Modleme se, aby ti, kteří v různých částech světa pro evangelium riskují své životy, byli pro církev zdrojem odvahy a misijního zápalu.

Národní úmysl: Za kajícíky

Modleme se, aby ti, kdo dosud odkládali svátost smíření, našli cestu k setkání s milosrdným Kristem.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Maria, Naděje ubohých, buď s námi, když prosíme Boha v důvěře, že nám bude pomoheno v našich potřebách duše i těla. A ty sama dej nám srdce schopné chápat a přijímat naše bratry.

Odp.: *Maria, útočiště hříšníků, oroduj za nás!*

Maria, tobě dal Bůh Otec srdce plné milosrdenství a soucitu. Prosíme tě, stůj při nás vždy, když pobouření tolika křivdami a zraněními chceme přinášet všem pokoj a odpuštění.

Odp.: *Maria, útočiště hříšníků, oroduj za nás!*

Maria, správkyně Boží milosti, svěrujeme ti církev svatou, která vždy potřebuje odpouštět. Svěřujeme ti sami sebe, protože víme, že tvoje milosrdenství sahá od pokolení do pokolení právě tak, jak to chtěl tvůj Syn.

Odp.: *Maria, útočiště hříšníků, oroduj za nás!*

Maria, ty, která tak dobře znáš velkodušnost Boha Otce, rozpomeň se na svůj zbožný lid. Nebylo slýcháno, že by se k tobě někdo utíkal nadarmo. Svatá Panna a Matko naše, velký dare Otce, přijmi své děti, aby se naučily žít ve vzájemném odpuštění a pokoji.

Odp.: *Maria, útočiště hříšníků, oroduj za nás!*

*Z Maria Ausiliatrice 7/2001 přeložil -lš-
(Redakčně upraveno)*

Eucharistický zázrak v Middelburgu-Leuvenu

Tento eucharistický zázrak se datuje do roku 1347. V kostele sv. Petra v Middelburgu, během svatého přijímání, se konsekrovaná hostie proměnila v krvácející tělo. Část hostie dodnes uchovávají v Leuvenu augustiniánští mniši. Byl to mnich Jean de Gheest, zpovědník arcibiskupa, kdo povolil její uctívání a vyžádal si ji jako dar. Druhá část se nachází v kostele sv. Petra v Middelburgu.

O tomto eucharistickém zázraku je k dispozici bohatá dokumentace. V monografii s názvem *Le Sacrement du Miracle de Louvain*, kterou v roce 1905 napsal historik Jos Wils, přednášející na Katolické univerzitě v Leuvenu, jsou zmíněny téměř všechny dobové dokumenty a svědectví.

V Middelburgu žila šlechtična, kterou všichni znali pro její silnou víru a zbožnost. Velmi dbala také na duchovní výchovu své rodiny a služebnictva. Během postního období v roce 1374 se v jejím domě, jako každý rok, začalo konat pokání v rámci přípravy na blížící se Velikonoce. Několik dní předtím byl přijat nový sluha jménem Jean, který navzdory zhýralému životu, který vedl, nebyl už léta u zpovědi. Paní vyzvala všechny sluhy, aby šli na mši. Jean se neodvážil toto pozvání odmítnout. Zúčastnil se celého eucharistického obřadu, a když přišla řada na něj při svatém přijímání, přistoupil muž velmi povrchně a ledabyle k oltáři.

Jakmile přijal hostii na svůj jazyk, proměnila se v krvácející tělo. Jean pak okamžitě vytáhl z úst částku, z níž krev kapala na plátno pokrývající balustrádu před oltářem. Kněz okamžitě pochopil,

Kostel sv. Jakuba v Leuvenu

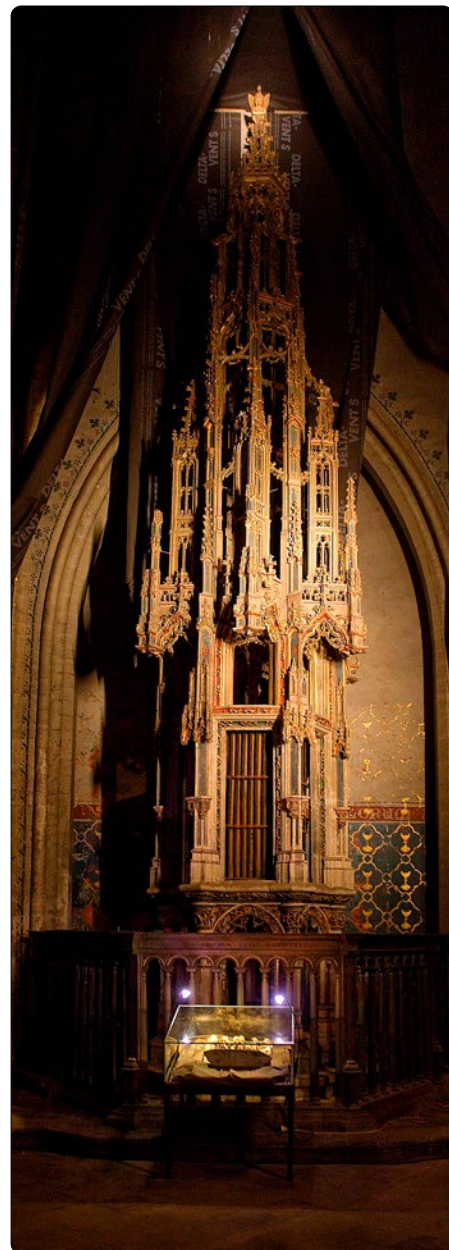
co se děje, a s velkým pohnutím opatrně položil zázračnou hostii na ták uvnitř tabernáku. Kající Jean se přede všemi vyznal ze svého hříchu. Od toho dne vedl příkladný život a až do konce si zachoval velkou úctu k Nejsvětější svátosti. O zá-

račné události byly informovány všechny církevní i civilní úřady města a arcibiskup po pečlivém šetření povolil její uctívání.

*Z knihy Carlo Acutis:
Eucharistické zázraky ve světě.
Překlad Jaroslav Pouliček.
TV Lux, s.r.o., Bratislava 2023.
Str. 112-113*

Michael Neher (1798-1876): Centrum Leuvenu, r. 1854

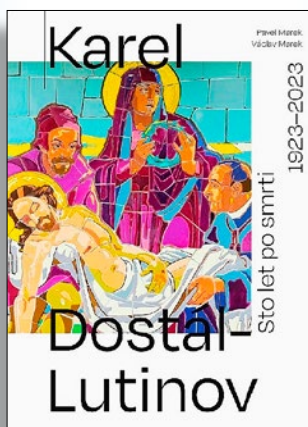
Svatostánek v kostele sv. Jakuba v Leuvenu

KNIHA O P. KARLU DOSTÁLU-LUTINOVVI

V samém závěru roku 2023 vyšla vzpomínková kniha prostějovských historiků univ. prof. PhDr. et PaedDr. Pavla Marka, Ph.D., a RNDr. Václava Marka, CSc., s názvem *Karel Dostál-Lutinov: 100 let po smrti. 1923–2023*. Jak napovídá název, publikace je věnována vzpomínce na prostějovského rodáka, konzistentního radu a dlouholetého faráře v chrámu Povýšení sv. Kříže v Prostějově. Kniha vydalo Muzeum a galerie v Prostějově za finančního přispění Statutárního města Prostějova. Partnerem je i farní úřad za významné podpory faráře a děkana P. ICLic. Aleše Vrzaly.

Kniha je poděkováním Bohu za dar života kněze, podporovatele prostějovského sakrálního umění, vydavatele, publicisty a básníka. V návaznosti na monografii prvního autora z roku 1998 o něm, na 118 stránkách stranách textu popisuje Dostála-Lutinova očima jeho současníků-katolíků. Podrobně a obsáhle uvádí jeho curriculum vitae. Všimá si jej nejen jako faráře, ale i jako literáta a protagonisty Katolické moderny. Zmiňuje se o Dostálovi, jenž měl za života i pověst kontroverzní osobnosti, který svými činy často předbíhal dobu.

Popřejme čtenářům, aby se po přečtení knihy a seznámení se s její významnou obrazovou přílohou, pokusili P. Karla pochopit a vzpomněli na něj i modlitbou.

Distribuci a prodej realizuje vydavatel: Muzeum a galerie v Prostějově, nám. T. G. Masaryka 7/2, 796 01 Prostějov • web: <https://muzeummpv.cz>. Cena za výtisk je 80 Kč + poštovné a balné.

-vm-

Heřman Josef (20)

To, co vštěpoval svým žákům, tím také sám žil:

„Mějte úctu před každým lidským srdcem! Protože bylo stvořeno od Boha, byl to překrásný obraz jeho věčného Ducha. Každý člověk nosí tento Boží obraz ve svém srdci. Úkolem lidí je stávat se Bohu podobnými. Kněžské povolání musí tento skrytý obraz v lidech rozpoznat a pomáhat ho rozvíjet. My kněží jsme kováři, kteří mají lidská srdce přetavit a překovat ke krásnému Božímu obrazu. Především máme formovat podle Boží vůle své vlastní srdce. Má se stát kalichem, patenou. Abychom je mohli formovat, dává nám Bůh tři plameny, kterými rozžhavlujeme srdce: práci, boj a utrpení.“

V těch dnech se Heřmanovi stále častěji stýskalo po domově a on tento svůj stesk bral před Boha. Z ničeho nic opustil své přátele a odešel do ticha klášterního kostela. Když poklekl před oltářem, tu všechny barvy a zvuky tohoto světa zmizely. Opět tu byl ten nekonečný zářící plamen, který zaplavoval jeho srdce, tak jak tomu bylo při jeho prvním svatém přijímání. Pak cítil Heřman svět živoucí skutečnosti, přesahující všechno chápání, která koktajícímu stvoření skoro zastavila tlukot srdce. Bůh strhával jeho duši do nevyslovitelného plamene, ve kterém přebývá věčná láska. Toto zmožila jeho modlitba. Už žádné řeči, žádná slova, už jenom nekončící vidění a úžas a neumělá slova, která se pokoušela přidat ke sboru nebeského jásotu oslavy Boha, jenž vycházel ze zářící plnosti. Všechna krása zaplavovala jeho duši tak, že to nikdy nebyla schopna úplně přijmout.

Ve všech dobách si Bůh vybírá lidi, kterým dává pocítit svou přítomnost, kterým

umožňuje nahlédnout do nepřístupného světla své přítomnosti. I v dobách, ve kterých Boží tvář byla v jeho církvi ztémněna lidskou vinou a neschopností, Bůh ukazoval svou tvář lidem v tichu, s čistým srdcem. Heřman v klášteře Steinfeld byl také obdařen touto milostí. Jeho duše měla být čišší, do které Bůh v těchto temných časech vyléval světlo své milosti.

Bolest za bolestí probodávala jeho srdce, jako kdyby bylo zalito žhnoucím kovem, ale znovu ho posilovala přítomnost naší milé Matky, z jejíchž rukou přicházela neobsažitelná útěcha a pokoj.

Bůh žhavlil srdce, které si vyvolil jako obětní kalich.

Se Šváby, kteří se na jaře roku 1176 vrátili domů, přišly i špatné zprávy z jihu. Před dvěma roky táhl Fridrich Barbarossa opakovaně přes Alpy s obrovským vojskem, aby potrestal města v Lombardii a pobořil jejich novou pevnost, pojmenovanou jemu na zlost podle právoplatného papeže Alessandria. „Slaměné město“ ji nazývali císařovi lidé, protože byla postavená narychlo a první domy byly pokryty slaměnou střechou. Ale toto „Slaměné město“ odolalo sedmiměsíčnímu obléhání, zatímco řady císařského vojska několikrát prořídly kvůli epidemii moru.

Pak se zprotivilo pánovitému císařskému vazalu Heinrichovi neustálé válčení a odtáhl domů. Tím bylo Fridrichovo vojsko o polovinu oslabeno. Teď přicházejí další hrozné zprávy. Boží trest opět dolehl na císaře. U Legnana bylo Fridrichovo vojsko poraženo. Fridrich bojoval až do konce ve svém stříbrném brnění v první řadě, všem na očích. Pak ho vyhodil ze sedla rázný úder kopí. Jeho lidé ho

Srdečně zveme na **postní duchovní obnovu na téma „MODLITBA, PŮST A VÍRA“ v Koclířově u Svitav – Capelinha střední a východní Evropy**. Obnovu vede **fra Marinko Šakota OFM a Olga Merková z Medžugorje**.

PROGRAM: **zahájení v pondělí 11. 3. 2024 v 18 hodin, ukončení v pátek 15. 3. 2024 dopoledne**. Součástí programu bude i Fatimská vigilie 12. 3. večer a Fatimský den 13. 3. dopoledne.

Registrační příspěvek: 300 Kč. Možné si předem závazně objednat i ubytování a stravování přes recepci ČM Fatimy. Ubytování dle ceníku na našem webu. Strava – v kulturním domě: snídaně – 75 Kč, oběd – 140 Kč, večeře – 115 Kč. Plná penze na osobu a den – 320 Kč.

Více na www.cm-fatima.cz. Recepce: tel.+420 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz. Adresa: Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11.

považovali za mrtvého a zbaběle se dali na útek. Do rukou Lombardských padla obrovská kořist. Kde je císař? Nikdo ho neviděl. Jeho manželka, která byla v Pavii, držela smutek, chodila v černém, když se před ní nečekaně jednoho dne objevil Fridrich. Zdravý a nezraněn, v jeho obličejí je vidět vážnost, kterou u něj císařovna nikdy předtím neviděla.

V tutéž hodinu klade v kolínském dómě biskup premonstrátskému bratru Heřmanovi na hlavu ruce při kněžském svěcení.

Mladý kněz si připadá, jako kdyby už nebyl na tomto světě. Nesestoupilo snad při litaniích ke všem svatým celé nebe na zem? Copak se nebe a země nesjednotily ve zpěvu, plameni, lásce?

Nyní, když biskupovy ruce spočívají na jeho čele, cítí, jak se ho dotýká Boží ruka, ona se ho v této svátosti dotýká svou milostí a žářem. Bože, požehnej mi, požehnej mým bolestem, mým radostem. Ničím jiným nechci být než kalichem a patenou pro tebe. Požehnej mi, abych byl tvou obětí!

Před bránou dómu se třepotají praporečky se třemi korunami a radostně znějí všechny zvony.

Heřman už předtím přemýšlel, o co bude v den svého svěcení Boha prosit. Myslel, že se bude modlit za svůj klášter, bratry ve Steinfeldu, ve Frisku, v Čechách a na Moravě. Za svou maminku, která klečela, s bušícím srdcem, někde v katedrále. Za tatínka, který v minulém roce zemřel, za trpící lidi, které denně potkával u klášterní brány, za své srdce. Ale teď si na nic z toho nemůže vzpomenout. Vidí něco jiného. Vidí obrovskou bolest, trápení, utrpení, které volá o pomoc, které doléhá na zemi, kterou přinesla roztržka mezi císařem a papežem. Vidí císaře v jeho majestátě, jak ho jednou spatřil v Kolíně, vidí Alexandra, právoplatného Petrova nástupce v Římě, tak těžce zkoušeného. Vidí bolest, kterou způsobuje duším největší kámen úrazu křesťanství, schizma. Připadá mu, jako by všechna tato trápení a nouze k němu křičely o pomoc: „Knězi Boží, tvoje ruce mohou stáhnout nebe na zem. Pros Boha, aby toto utrpení ukončil!“

Pak novokněz vztáhne ruce a přes jeho rty přejde jediná modlitba, modlitba dnešního rána, modlitba svěcení: „Pane, daruj pokoj, mír. Dej nám klid, ukonči,

prosím, utrpení, které ničí srdce. Daruj pokoj, mír papeži a císaři!“

Společně s biskupem se novokněží modlí mešní modlitby. Tiše recitují posvátná slova kánonu. Při „Beránku Boží“ však prosba o pokoj přechází přes Heřmanovy rty tak úpěnlivě, až se po něm udiveně podívají nejen spolubratři, ale i biskup:

„Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, daruj nám pokoj!“

Po svěcení v dómě ho pohostila maminka svou láskou doma, ve Štěpánské ulici. Stále se v úctě dotýká jeho rukou, které biskup pomazal posvátným olejem. Bůh jí, vdově, všechno vzal. Syna, muže. A přesto je teď její srdce plné chvály a díky.

„Zůstaneš sama, maminko,“ říká Heřman paní Marii a hladí ji po vlasech, bílých jako sníh.

„Jsem šťastná, dítě, jsem moc šťastná!“ odpovídá matka. „Matka kněze není nikdy sama. Vždy je u svého syna a s ním v Bohu.“

„Tvoje maminka najde nový domov v klášteře svatého Mergena!“ slibuje paní Iburga.

(Pokračování příště)

*Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939*

Žádný dialog s ďáblem, důležité je střežit srdce

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

používat rozum, jak se někdy nesprávně vykládá, ale je opatřením moudrosti. Jako by říkal: uznejte hranice, necítíte se být pánem všeho, protože pýcha je počátkem všeho zla. A tak nám dějiny říkají, že Bůh dosazuje prapředky za pány a strážce stvoření, ale chce je uchránit před domýšlivostí všemohoucností, před tím, aby ze sebe dělali pány dobra a zla, což je pokušení. Ošklivé pokušení i dnes. To je nejnebezpečnější nástraha pro lidské srdce.

Jak víme, Adam a Eva nebyli schopni odolat hradu pokušení. Do jejich mysli se vkradla představa ne zrovna dobrého Boha, který by si je chtěl udržet v podřízenosti: proto se všechno zhroutilo.

Bible nám těmito příběhy vysvětluje, že zlo nezačíná v člověku nějak halasně, když už se projeví nějaký čin, ale zlo začíná mnohem dříve, když se jím člověk začne zabírat, zahrnovat ho do představ, myšlenek, a nakonec se nechá lapit jeho lichotkami. Vražda Ábela nezačala hozením kamenem, ale záští, kterou Kain zlovolně choval a která z něj udělala uvnitř monstrum. Ani v tomto případě nejsou Boží doporučení nic platná.

S ďáblem, drazí bratři a sestry, se nevede dialog. Nikdy! Nikdy se s ním nesmí

diskutovat. Ježíš s ďáblem nevedl dialog; vyhnal ho. A na poušti, během pokušení, neodpovídal dialogem; prostě odpovídal slovy Písma svatého, Božím slovem. Buďte opatrní: ďábel je svůdce. Nikdy s ním nevedte dialog, protože je chytrější než my všichni a donutí nás za to zaplatit.

Když přijde pokušení, nikdy nevedte dialog. Zavřete dveře, zavřete okno, zavřete své srdce. Tak se bráníme proti tomuto svádění, protože ďábel je mazaný, je chytrý. Snažil se Ježíše pokoušet biblickými citáty, představoval se jako velký teolog. Buďte

opatrní. S ďáblem se nebavíme a s pokušením nesmíme vést dialog. Když přijde pokušení, zavřeme dveře, střežme srdce.

Je třeba být strážci svého srdce. A proto s ďáblem nevedeme dialog. Střežit srdce je doporučení, které nacházíme u různých otců a svatých. A my musíme prosit o tuto milost, abychom se naučili střežit srdce. Je to moudrost, umět střežit své srdce. Kéž nám Hospodin v tomto díle pomáhá. Kdo střeží své srdce, střeží poklad. Bratři a sestry, učme se střežit srdce.

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 26. 2. 2024

6:05 Klapka s ...: prof. Janem Hališkou **7:10** Sedm divů v Těrchové **7:45** V pohorách po horách: Křížové kameny v okolí Polné **7:55** Výpravy do divočiny: Biodiverzita Afriky **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Outdoor Films s Janem Němcem (75. díl): Mistr světa na travních lyžích **10:50** Island – Odraz Stvořitele **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky – Don Bosco z Petrohradu **13:20** Dřevěné návštěvy: Václav Plechatý **13:39** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **14:00** Noční univerzita: prof. Pavel Kalina – Jak pandemie utvářely naše města **14:55** Za žábami do Kamerunu **15:40** V souvislostech **16:05** U tří Terezií **17:35** Nebe nad hlavou [P] **18:00** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Podobenství o pošelilém boháči **18:15** Zahrada písničkářů: Mirek Kemel trio [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Pohádka vs. blábol **19:45** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** Vezmi a čti: Únor 2024 [P] **21:25** Plné hnízdo ve Zlínském kraji [P] **21:55** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **22:05** Moudrost mnichů: Mistraova řehole **22:25** Cvrlikání (71. díl): AG Flek **23:35** Kulatý stůl: Doba postní **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 27. 2. 2024

6:05 Klapka s ... (100. díl): Jubilejní **7:25** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Proměnění Páně (Lk 9,28–36) **8:05** Středoafričká republika – Vzpouza duchů lesů a vod **8:35** Noční univerzita: Tomáš Holub – Cesta k Bohu **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Ozvěny SDM: Koncert Scholy brněnské mládeže **11:15** Blue Moon – Modrý měsíc **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Plné hnízdo ve Zlínském kraji **13:20** Můj chrám: prof. MUDr. Králíčková Milena, Ph.D., Arkyřová kaple v pražském Karolinu **13:40** V pohorách po horách: Slezské Beskydy **14:00** Nebojte se...: Ptejte se kněze **15:00** Když vyschnou studny **15:20** Flešbky – Godzone podcast: Pavol Strežov: Pronásledování má i formu výsměchu **15:50** Oto Mádr **16:00** Muzikanti, hrajte: Lidečanka **17:10** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2021, 2. díl **18:00** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:05** Příběhy z Dobré knihy: O neposlušném služebníkovi **18:15** Animované biblické příběhy: Narodil se Král **18:40** Setkání: Ivana Váňová **18:50** Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2024 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:25** Poutníci času: S Jindřiškou Grecovou **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Na startu [P] **21:15** Moudrost mnichů: Ponoření se do... **21:30** Nepřítelem osudu **22:10** Má vlast: Vyšehrad **23:20** Můj chrám: Monika Marková, kostel sv. Petra a Pavla v Žitčonicích **23:40** Terra Santa News: 21. 2. 2024 **0:05** Stano Lajda, žilinský výtvarník **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 28. 2. 2024

6:05 Klapka s ...: Bohumilem Kheilem **7:30** Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2024 **7:50** Noční univerzita: prof. Pavel Kalina – Jak pandemie utvářely naše města **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **10:20** Lidé z cest **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Tady jsme doma: MFF Strážnice 2023 **14:25** Dům ze skla? **15:25** Středověký jarmark v Ostravě **15:35** Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2024 **16:00** Nebe nad hlavou **16:15** Cesta k pěstounství: Proces zařazení mezi pěstouny

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

16:20 Duchovní krajina Novohradských hor: Po proudu Černé **16:50** Dopisy z rovniku **17:30** Terra Santa News: 28. 2. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Pozvání na hostinu **18:15** Strýček Emu: Jarní prázdniny na horách **18:30** Daruj písničku [L] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:25** Poutníci času: S cestovatelem Slávkem Králem **19:45** Přejeme si... **20:05** Adorace s mladými z DCM [L] **21:05** Moudrost mnichů: Acedie neboli Duchovní únava **21:20** Noční univerzita: Martin Pavlík – Trojí zklamání **22:05** Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky – Don Bosco z Petrohradu **22:35** Nebojte se...: Ptejte se kněze **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Večer chval: Živá modlitba a chvála **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 29. 2. 2024

6:05 Klapka s ...: Petrem Baranem **7:30** Vezmi a čti: Únor 2024 **7:45** Krajina paměti **8:10** Na startu **8:35** Terra Santa News: 28. 2. 2024 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Grotesky Bustera Keatona: Frigo jako Sherlock Holmes **10:05** Kulatý stůl: Doba postní **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Bohosudov **13:05** Ostravské kulturní stopy – Počátky bibliofilství v Ostravě **13:30** Generální audience papeže Františka **14:00** Jak potkávat svět: S Pavlem Režným **15:15** Na větrné hůrce **15:35** S chutí přes práh: Komunita Blahoslavenství v Dolanech u Olomouce **16:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2024 **16:20** Absolventi: Júlilus Michnik **17:00** Bazilika s tajemným světlem (5. díl): Cyrilometodějská bazilika **17:15** Místa spojená se sv. Františkem Saleským a jeho poselství **17:40** V pohorách po horách: Křížové kameny v okolí Polné **18:00** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Ztracená ovečka **18:15** Ovečky: 3. neděle postní **18:30** Poutníci času: S Veronikou Jiříčkovou **18:45** Tiché hrozby – Blízký vesmír **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:25** Můj chrám: Bob Fliedr **19:45** Přejeme si... **20:05** Malý princ: Koncert Filharmonie Hradec Králové **21:35** Setkání: Marek Výborný – Chlumek u Luže **21:45** Moudrost mnichů: Dokonalost a vady **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Když bolí tělo: Robotická chirurgie v gynekologii **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 1. 3. 2024

6:05 Klapka s ...: Junior – Mgr. Zuzana Homolová-Balohová **7:30** Nebe nad hlavou **7:45** Gustav Ištok – Kříž je moje cesta **8:05** Naše peníze, jejich osud **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Neoblomný kardinál **10:10** Dům ze skla? **11:15** ARTBITR – Kulturní magazín **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vodopády milosrdenství **13:20** Grotesky Harolda Lloyda: On na divokém západě **14:00** Vezmi a čti: Únor 2024 **14:15** Flešbky – Godzone podcast: Sestra Helena – Boha jsem potkala za komunismu na protináboženském školení **14:45** V pohorách po horách: Godula **15:00** Křížová cesta rodin **15:20** Dobrá obec Dobrá **15:45** Naši – osob-

nosti lidové kultury – Eva Rejšková **16:05** Zahrada písničkářů: Mirek Kemel trio **17:10** Buon giorno s Františkem **18:00** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Marnotratný syn **18:15** Rybář **18:30** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Vranovsko – Bítov – Bílý kříž **19:00** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **19:45** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Březen 2024 [L] **21:30** Moudrost mnichů: Pokání a trest **21:45** Poletuchy: Na skok na hory **22:30** Stopy ve sněhu **23:30** Outdoor Films: S ultramaratoncem Štěpánem Dvořákem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 2. 3. 2024

6:05 Klapka s ...: Michalem Mačičkou **7:25** Grotesky Bustera Keatona: Frigo jako obětní beránek **7:50** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **7:55** Ovečky: 3. neděle postní **8:10** Animované biblické příběhy: Narodil se Král **8:40** Strýček Emu: Jarní prázdniny na horách **8:55** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **9:40** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **10:40** Okřídlení sousedé: Jiříčky a vlaštovky **11:00** Mše svatá s biskupským svěcením Mons. Stanislava Přibyla, C.Ss.R.: Litoměřice, katedrála sv. Štěpána [L] **13:30** Přejeme si... [P] **13:50** Leoš Janáček: Sinfonietta: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 **14:25** Sunday piano – Nálada klidu **14:30** Na startu **14:55** Pod lampou **17:00** Mohelnický dostavník 1998 **18:00** Slovo na neděli: 3. neděle postní [P] **18:20** Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové: Slib oběti **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka a Josef Špaček **19:45** Přejeme si... **20:05** Sirotcí Velké války [P] **21:00** Hlubinami vesmíru s Mgr. Pavlem Gabzdylem: Měsíc, 1. díl [P] **21:40** V pohorách po horách: Česká Kanada – Landštejn [P] **21:55** Dekalog VI.: Šesté přikázání **23:00** Letem jazzem (8. díl): Poznáváme harmonii **0:15** Filipínské Rugby – hra o život **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 3. 3. 2024

6:05 Klapka s ...: Martem Eslemem a Davidem Surým **7:30** Zebra bez hřívy **8:00** S Bohem pro lidi **8:30** Slovo na neděli: 3. neděle postní **8:50** Ve službě Šuárů **9:30** Vezmi a čti: Únor 2024 **9:45** Na startu **10:10** Poutníci času: Se Zdeňkem Schneiderem [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte: Bojané – vzpomínkový pořad (o historii muziky) **14:40** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích **15:00** Křížová cesta **15:15** Mosambik – Jsem vnitřní uprchlík **15:50** Sirotcí Velké války **16:45** Dřevěné návštěvy: Doksy **17:05** ARTBITR – Kulturní magazín **17:15** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Rozmluva se Samařankou (Jan 4,5–42) **18:00** Sedmihlásky (70. díl): Stávaj, stávaj, hospodářů **18:05** Ovečky: 3. neděle postní **18:20** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **18:50** Strýček Emu: Návod k obsluze [P] **19:05** Orient Express **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:25** Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., chrám sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Alenou Zárbybnickou [P] **20:50** Česká hudba na zámčích Moravy a Slezska: Ostrava-Vítkovice **22:00** Buon giorno s Františkem **22:40** Nicu **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Charita Odry: Představení středisek **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 26. 2. o 18:25 hod.: Medailón z misie na Orinoku (dokument)

V ústí rieky Orinoko v štáte Venezuela žijú ľudia z kmeňa Waraov – chudobní a nevzdelaní – nečudo, že o nich nik nejavi záujem. Pred 50 rokmi sa ich ujali bratia kapucíni a ich dielo aj dnes rastie a prináša dobré ovocie.

Utorok 27. 2. o 14:15 hod.: V škole Ducha (Rozlišovanie v Duchu Svätom / vzdelávací program)

Duchovná obnova s Felixom Jánom Tkáčom, OFM Cap., nakrútená v kúpeľoch Nimnica.

Streda 28. 2. o 17:00 hod.: Eden (Podobenstvo o rozsievачovi / vzdelávací program)

Žiadna rastlina sa svojou výživnou hodnotou a ľahkosťou skladovania nevyrovná obilii. Cesta od zrna, zomierajúceho v zemi, cez mletie múky až po chlieb je plná symboliky. Niet divu, že ju Ježiš často používal vo svojich podobenstvách. V novej časti relácie EDEN sa dozvieme aj pravdu o pšenici a kúkoli...

Štvrtok 29. 2. o 8:55 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Genezaretské jazero – 2. časť / dokument)

V tejto časti budeme pokračovať v prehliadke miest v okolí Genezaretského jazera.

Piatok 1. 3. o 20:40 hod.: Tajomstvá Vatikánu (Pápežskí voliči 2 / dokument)

V druhej časti dokumentárneho seriálu budeme sledovať osudy kardinálov, ich históriu a niekedy nie veľmi chvályhodné počínanie v Cirkvi.

Sobota 2. 3. o 16:00 hod.: Fatimská sobota zo Šaštína (náboženský program)

Priamy prenos modlitby svätého ruženca a svätej omše.

Nedeľa 3. 3. o 16:20 hod.: BIBLIA: Samson a Dalila (2), (film)

Príbeh Samsona, nadaného neuveriteľnou silou, ktorý bol Bohom predurčený k tomu, aby začal oslobodzovanie Izraela od nadvlády Filištínov.

BREVIÁR PRO LAIKY

24. ÚNORA – 2. BŘEZNA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 2.		PO 26. 2.		ÚT 27. 2.		ST 28. 2.		ČT 29. 2.		PÁ 1. 3.		SO 2. 3.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	313	348	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	313	349	317	353	321	357	324	360	327	364	331	368	334	372
Antifona k Zach. kantiku	313	349	317	353	321	357	324	361	328	365	331	368	334	372
Prosby	314	349	318	354	321	357	325	361	328	365	331	369	335	372
Závěrečná modlitba	314	350	318	354	322	358	325	362	328	365	332	369	335	373
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	314	350	318	354	322	358	325	362	329	366	332	369	335	373
Závěrečná modlitba	314	350	318	354	322	358	325	362	328	365	332	369	335	373
Nešpory:														
SO 24. 2.														
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298
Antifony	311	347	316	351	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	311	347	316	352	319	355	323	359	326	363	330	367	333	370
Ant. ke kant. P. M.	312	348	316	352	320	356	323	359	327	363	330	367	333	371
Prosby	312	348	316	352	320	356	323	360	327	364	330	367	333	371
Záv. modlitba	314	350	314	350	318	354	322	358	325	362	328	365	332	369
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 25. 2. – 2. neděle postní

1. čt.: Gn 22,1–2.9a.10–13.15–18
 Ž 116(115),10+15.16–17.18–19

Odp.: 9 (*Budu kráčet před Hospodínem v zemi živých.*)

2. čt.: Řím 8,31b–34

Ev.: Mk 9,2–10

Pondělí 26. 2. – ferie

1. čt.: Dan 9,4b–10

Ž 79(78),8.9.11+13

Odp.: srov. Ž 103(102),10a

(*Nejednej s námi podle našich hříchů, Hospodine!*)

Ev.: Lk 6,36–38

Úterý 27. 2. – připomínka

sv. Řehoře z Nareku

1. čt.: Iz 1,10.16–20

Ž 50(49),8–9.16bc–17.21+23

Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)

Ev.: Mt 23,1–12

Středa 28. 2. – ferie

1. čt.: Jer 18,18–20

Ž 31(30),5–6.14.15–16

Odp.: 17b (*Zachraň mě, Hospodine, svou slitovností.*)

Ev.: Mt 20,17–28

Čtvrtek 29. 2. – ferie

1. čt.: Jer 17,5–10

Ž 1,1–2.3.4+6

Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 16,19–31

Pátek 1. 3. – ferie

1. čt.: Gn 37,3–4.12–13a.17b–28

Ž 105(104),16–17.18–19.20–21

Odp.: 5a (*Pamatujte na divy, které učinil Hospodin.*)

Ev.: Mt 21,33–43.45–46

Sobota 2. 3. – ferie

1. čt.: Mich 7,14–15.18–20

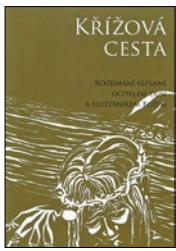
Ž 103(102),1–2.3–4.9–10.11–12

Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

Ev.: Lk 15,1–3.11–32

Matice cyrilometodějská s. r. o. Knihkupectví a zásilková služba

PRO DOBU POSTNÍ

KŘÍŽOVÁ CESTA • ROZJÍMÁNÍ SEPSANÉ UČITELEM DUŠÍ A SLUŽEBNÍKEM BOŽÍM

Z angličtiny přeložila Bernadeta

Prášková OP • Ilustrace P. Johannes Johne

Toto rozjímání křížové cesty není pouhým doprovázením Ježíše na jeho cestě na Kalvárii. Je to spíš pozvání k naší vlastní křížové cestě, po níž kráčíme životem společně s Ježíšem, my v něm a on v nás. Cestou od jednoho zastavení k druhému se učíme umírat lži a znovu vstávat v pravdě, učíme se po vzoru Ježíše svobodně umírat sobě samému, aby Ježíš mohl žít v nás, vzdáváme se všeho, co jsme a co máme, abychom vše mohli dostat od Otce. Na této cestě z otroctví ke svobodě, radostného okoušení pravdy a odevzdávání se lásce postupně objevujeme, že nekráčíme sami, nejsme ve svých bolestech a trápeních opuštěni, ale jsme nesení a utěšováni Ježíšem tím víc, čím víc jsme ochotni se mu otevřít. A skrze umírání sobě se učíme milovat druhé, aby i oni mohli v Bohu vstát k novému životu. Rozjímání sepsal ve 20. století v Římě anonymní autor, který působil jako formátor a představený kněží a řeholníků.

Krystal OP, s. r. o. • Brož., 110x175 mm, 52 stran, 79 Kč

AVE CRUX, SPES UNICA • ZAMYŠLENÍ NA KŘÍŽOVÉ CESTĚ

Petr Piřha

Petr Piřha vede člověka našich dnů k intimnímu setkání s Kristem ve vrcholném utrpení. Skrze jeho kříž nachází Krista v našich utrpeních. Zamýšlí se také nad vznikem pobožnosti křížové cesty. Předmluvu napsal bis-

kup J. Hrdlička. Kniha je doplněna černobílými ilustracemi. Vyšlo s církevním schválením.

Studio Gabreta spol. s r. o. • 2. vydání
Váz., 170x240 mm, 152 stran, 200 Kč

MODLÍME SE

DEVÍTIÚTERNÍ POBOŽNOST KE SV. ANTONÍNOVI Z PADOVY

Polozapomenutá pobožnost ke sv. Antonínovi z Padovy, kterou dle pověsti zjevil roku 1617 jistě zbožné ženě sám světec. Velký význam této pobožnosti potvrdila i církev svatá, když ji v 18. století papežové obdařili částečnými, ba dokonce i plnomocnými odpustky.

Christianitas, s.r.o.
Brož., A6, 24 stran, 70 Kč

BIBLE - PLÁN ČETBY

JAK PŘEČÍST BIBLI ZA JEDEN ROK

Angelo Scarano

Přečíst celou Bibli je skvělý záměr, ale nikoli snadný. Tato drobná brožurka kapesního formátu nabízí promyšlený „plán četby“ na jeden rok: s jeho pomocí je možné snáze vytrvat a získat tak plastičtější a ucelenější pohled na biblické poselství.

Paulínky ve spolupráci s televizí Noe

Čtvrté vydání

Brož., 80x115 mm, křídový papír,
24 stran, 35 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2019/12030

TZ

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.